

16-03-2026 Η χάρη της αποτυχίας

- Να μην μπαίνουμε με κανέναν τρόπο στις ζωές των άλλων, με μόνη εξαίρεση όταν ο άλλος είναι αντικειμενικά δυσκολεμένος, πάσχει και έχει ανάγκη βοήθειας. Να είμαστε πολύ διακριτικοί στο θέμα αυτό.
- Όσο περισσότερο μπαίνουμε αδιάκριτα στη ζωή ενός άλλου ανθρώπου, τόσο περισσότερο αποχωριζόμαστε από αυτόν. Όσο κανείς κρατάει κάποια απόσταση από τον άλλον και σιωπά, τόσο περισσότερο συνδέεται μαζί του. (Αβάς Ησαΐας)
- Άλλο σχέση και άλλο κολλητικότητα της κακιάς ώρας, υπερεξάρτηση και αφομοίωση του ενός από τον άλλον.
- Άλλο αποδοχή της ετερότητας και της διαφορετικότητας του άλλου, που χαρακτηρίζει τις πραγματικές και υγιείς σχέσεις, και άλλο ταύτιση με τον άλλον, που είναι κάτι αρρωστημένο.
- Η απόσταση και η σιωπή σε μία σχέση τής δίνουν χρόνο για εμβάθυνση και ωριμότητα, ενώ αντίθετα η βιασύνη, η αδιακρισία και η επιπολαιότητα χαλούν τη σχέση.
- Η σιωπή με κάνει να ακούω όχι μόνο τον άλλον, αλλά και τον εαυτό μου, την καρδιά μου.
- Η σιωπή, εξωτερική και κυρίως εσωτερική, είναι μια κατάσταση προσευχής.
- Πίσω από την επιθυμία μας να έχουμε πολλές κουβέντες με κάποιον υπάρχει κρυμμένη μια άλλη επιθυμία μας, αυτή του να δικαιωνόμαστε έναντι του άλλου, να τον ελέγχουμε και να κυριαρχούμε πάνω του.
- Η κοινή εργασία ενώνει τους ανθρώπους, όταν δεν αυτοί δεν κουβεντιάζουν. (Αβάς Ησαΐας)
- Μπορεί κάποιος να εντυπωσιάζει το περιβάλλον του με την ασταμάτητη επικοινωνία του με τους άλλους, αλλά στο βάθος του να είναι μειονεκτικός και ελλειμματικός.
- Σε μία σχέση, η θετική-δημιουργική απόσταση και η θετική-δημιουργική σιωπή είναι οι προϋποθέσεις ουσιαστικής σύνδεσης.
- Οι πλέον φλύαροι είναι οι πλέον απομονωμένοι άνθρωποι. (Αβάς Ησαΐας)
- Ο άνθρωπος που είναι ισορροπημένος, κάτι σπάνιο στις μέρες μας, χαίρεται την ησυχία του και την επαφή με τον εαυτό του.
- Όταν κοπιάζουμε, ωφελούμαστε πνευματικά. Μας μειώνεται η εγωκεντρικότητα και η φιλαυτία και μας αυξάνεται η ταπείνωση. Κατά συνέπεια γινόμαστε πιο ικανοί για σχέση.
- Η ισχυρογνωμοσύνη και οι βεβαιότητες μάς απομακρύνουν από τους άλλους.
- Αν δεν μάθουμε να μπαίνουμε στη θέση του άλλου, ακόμα και αυτού που μας δυσκολεύει, δεν θα μπορέσουμε να ζήσουμε.
- Όταν έχουμε επίγνωση της εφάμαρτης κατάστασής μας και διατηρούμε την κοινωνία και την ενότητα με τον άλλον άνθρωπο, τότε η καρδιά μας αναπαύεται και νιώθουμε ελευθερία, ανακούφιση, χαρά, εσωτερικό γλέντι.
- Ο πιο ελεύθερος άνθρωπος είναι αυτός που δεν θέλει τίποτα.
- Θα μπορέσουμε να αποκτήσουμε την ελευθερία και τη χαρά, μόνο αν συνειδητοποιήσουμε ότι αυτά δεν μπορεί να μας τα δώσει το σύστημα, αλλά η εσωτερική μας αλλαγή.
- Όταν ακολουθώ το σύστημα, είμαι υπηρέτης του. Αντίθετα, όταν ακολουθώ τις βαθύτερες ανάγκες της καρδιάς μου, τότε είμαι απειλή του συστήματος και ταυτόχρονα θεραπευτής του.

- Το σημαντικό στην εποχή μας δεν είναι εμείς να είμαστε πιο κερδισμένοι από τους άλλους, αλλά να κοιμόμαστε ήσυχοι.
- Τι να την κάνω τη νίκη μου έναντι του άλλου, όταν έχω χάσει τη σχέση μου μαζί του και κατ' επέκταση τη γαλήνη μου και τον ύπνο μου;
- Η μεγαλύτερη μοναξιά δεν είναι όταν είμαι στο σπίτι μόνος ή στην ερημιά, αλλά όταν είμαι ανάμεσα σε πολλούς ανθρώπους και νιώθω ολομόναχος. Είναι πραγματική κόλαση.
- Κόλαση είναι όταν δύο άνθρωποι είναι πλάτη με πλάτη και δεν μπορεί ο ένας να δει το πρόσωπο του άλλου. (Αβάς Μακάριος)
- Κόλαση είναι η ακοινωνησία. Δηλαδή να ζούμε με ανθρώπους χωρίς να χαιρόμαστε την κοινωνία και τη σχέση μαζί τους.
- Ο μεγαλύτερος εχθρός μας είναι ο εγωισμός μας. Τα εγωκεντρικά μας θελήματα.
- Όσο ζούμε με το εγώ μας, έχουμε βάσανα. Είναι μεγάλες οι ψυχές που καταφέρνουν να απαλλαχθούν από το εγώ τους. (Αβάς Ησαΐας)
- Αν ψάξουμε πίσω από τις συγκρούσεις μας με άλλους ανθρώπους, θα δούμε ότι υπάρχουν δικά μας εγωκεντρικά θελήματα.
- Στην Εκκλησία μας δεν υπάρχει κανένας άγιος που στη ζωή του να μην πέρασε από την προσωπική του κόλαση και δυσκολία. Δεν υπάρχει κανένας αληθινός άνθρωπος που να μην έχει σπάσει το μούτρα του. Μόνο οι καθωσπρέπει ατσαλάκωτοι άνθρωποι νιώθουν εντάξει, όμως στην πραγματικότητα αυτοί δεν είναι άνθρωποι, αλλά ρομποτάκια.
- Οι αληθινοί άνθρωποι και αποτυγχάνουν και πέφτουν.
- Μέχρι ο άνθρωπος να απαλλαχθεί από το εγώ του, να ωριμάσει και τελικά να ελευθερωθεί και να αποκτήσει χαρά, "χτυπάει" και "χτυπιέται". Είναι δηλαδή η ζωή του ένας αγώνας, που περιέχει πίστη και απιστία, νίκες και αποτυχίες, αρετές και αμαρτίες. Αν λογαριάσουμε και τα πάθη, που πιθανόν να έχει κληρονομήσει ή στα οποία να έχει υποκύψει ο ίδιος, αν λογαριάσουμε και τις αμαρτίες που εκούσια ή ακούσια, εν γνώσι ή εν αγνοία, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας ή εκ παραλήψεως έχει διαπράξει, αν λάβουμε υπόψη μας όλα τα άδηλα και τα κρύφια της καρδιάς του, τα οποία αγνοεί και τον δυσκολεύουν να καταλάβει τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας του Θεού, βρίσκουμε πόσοι είναι οι λόγοι που τον κάνουν να υποφέρει.
- Ο κοσμικός άνθρωπος είναι πιο συντηρητικός και κομπλεξικός από αυτόν της Εκκλησίας. Έμαθε να κρίνει με το άσπρο και το μαύρο, γιατί δεν είναι πεπαιδευμένες οι υπαρξιακές του αισθήσεις και δεν γνωρίζει την ανθρώπινη φύση. Είναι απλώς οχυρωμένος σε κάποιο σύστημα.
- Δεν υπάρχουν άνθρωποι που να είναι πνευματικά καλά. Απλώς αυτοί που φαίνονται καλά έχουν μάθει να κρύβουν καλύτερα την κατάστασή τους.
- Μόνο αν έρθουμε σε επαφή με την αλήθεια μας, θα μπορέσουμε να ελευθερωθούμε, με την προϋπόθεση όμως ότι έχουμε ελπίδα, κι αυτή είναι η αγάπη του Θεού.
- Χωρίς την ελπίδα της αγάπης του Θεού, η επαφή με την αλήθεια μας δεν αντέχεται και οδηγεί στην απόγνωση και στα προσωπεία, ώστε να καλύψουμε και να μη φαίνεται η δυστυχία που κρύβεται μέσα μας.

- Πρόβλημα δεν είναι το ότι είμαστε χάλια. Πρόβλημα είναι το ότι δεν αντιμετωπίζουμε σωστά τα χάλια μας. Αυτό συμβαίνει συχνά σε όσους μεγάλωσαν με την ιδέα της καλής οικογένειας, του καλού παιδιού, του καλού χριστιανού.
- Τα σκοτάδια μας είναι ευλογία, γιατί μπορούν να μας οδηγήσουν στη σχέση με τον Χριστό.
- Η αποτυχία μας να γίνεται τρόπος και ευκαιρία σύνδεσης με τον Χριστό.
- Προσεγγίζω λανθασμένα τα χάλια μου, όταν τα κουκουλώνω και καταγίνομαι με το να κατακρίνω τους άλλους, ώστε να δικαιώνω τον "εντάξει" εαυτό μου.
- Όταν παραδεχτώ τα χάλια μου και επιλέξω να μην κλειστώ στον εαυτό μου, αλλά να στραφώ στην εξομολόγηση, στη συμφιλίωση, στην ενσυναίσθηση, στην αλληλεγγύη, τότε ανακουφίζομαι, ελευθερώνομαι και αποκτώ τη χαρά.
- Ο Θεός δεν θα μας κρίνει για το τι αμαρτίες κάναμε, αλλά για το πού ήταν δοσμένη η καρδιά μας, ποιος ήταν ο πόθος της καρδιάς μας.
- Τα πάθη και οι αμαρτίες δεν φεύγουν αν τα πιέσουμε, αλλά αν τα αντικαταστήσουμε με το μόνο πάθος που μας γεμίζει, που είναι η αγάπη του Θεού.
- Το κλαψούρισμα για την αμαρτία μας είναι η συνέχιση της αμαρτίας μας, ακόμα κι αν την έχουμε σταματήσει. Είναι πληγωμένος εγωισμός και κλείσιμο στον εαυτό μας.
- Η μετάνοια και η εξομολόγηση είναι η διαγραφή της μαυρίλας και της ενοχής.
- Όσο προσπαθούμε μόνοι να αντιμετωπίσουμε τις αμαρτίες μας και δεν τις καταθέτουμε στον Θεό, τόσο θα πέφτουμε σε όλο και μεγαλύτερες αμαρτίες. Θα προσπαθούμε να θεραπεύουμε τη μελαγχολία των πτώσεών μας με όλο και μεγαλύτερες πτώσεις.
- Αυτός που κλαίγεται για την κατάστασή του στην πραγματικότητα δεν θέλει να ταπεινωθεί και να στραφεί στον Χριστό. Θέλει μόνος του να τα καταφέρει, πράγμα το οποίο είναι ανοησία.
- Τελικά τις θλίψεις μου καταθέτω στον Θεό, όχι τα κατορθώματά μου για να με ανταμείψει και να μου δώσει παραδείσους.
- Είμαστε ανασφαλείς και για τον λόγο αυτό δυσκολευόμαστε να εμπιστευτούμε την αγάπη του Θεού. Χωρίς όμως αυτή την εμπιστοσύνη δεν μπορούμε να ζήσουμε.
- Η μεγαλύτερη ασκητική πράξη είναι το ξεπέραςμα της ανασφάλειάς μας και το άφημά μας στην αγάπη του Θεού.
- Ο λόγος που ταλαιπωρούμαστε στη ζωή, είναι γιατί δεν θέλουμε να ακούσουμε τα βαθύτερα και κρισιμότερα ερωτήματα της φύσης μας: Για ποιον λόγο ζω; Από πού έρχομαι και πού πάω; Πώς νικείται ο θάνατος; Πού είναι ο Θεός;
- Το πρόβλημα με την αμαρτία δεν είναι η αίσθηση της ανηθικότητας, αλλά η στέρηση της απόλαυσης του προσώπου του Θεού. Όταν αμαρτάνω, στη θέση του Θεού βάζω άλλους θεούς.
- Αγιότητα είναι η κατάθεση της ανημπόριας μας στον Θεό.
- Το ερώτημα άνθρωπος ηθικός ή ανήθικος είναι ψευδές, είναι ανύπαρκτο. Το πραγματικό ερώτημα είναι άνθρωπος που θέλει τη ζωή ή άνθρωπος που δεν θέλει τη ζωή, άνθρωπος που βγάνει από τον εαυτό και συνάπτει σχέση με τον Θεό ή άνθρωπος που παραμένει κλεισμένος στην εγωκεντρικότητά του και στη μαυρίλα του.
- Η Εκκλησία μου δίνει τον δρόμο να αναστηθώ, να ζωντανέψω. Αν δεν το έκανε, θα μου ήταν άχρηστη.

- Η κοινωνία δεν μου δίνει πρόταση ζωής, αλλά ψευδαίσθηση ζωής με διάφορα σχήματα, που με οχυρώνουν και με κάνουν να αισθάνομαι δυνατός.
- Ο συνδεδεμένος με τον Χριστό άνθρωπος είναι ισορροπημένος, είναι θετικός, είναι αποτελεσματικός, είναι κοινωνικός, ξέρει να προστατεύεται, ξέρει να γλεντά, ξέρει να απολαμβάνει τη ζωή. Κάθε άλλο παρά μειονεκτεί σε σχέση με τους κοσμικούς ανθρώπους.
- Τα αδιέξοδα στα οποία μας οδηγούν τα λάθη που κάνουμε μας δίνουν και τις προϋποθέσεις για να αφυπνισθούμε. Αρκεί βέβαια να θέλουμε να βγούμε από αυτά τα αδιέξοδα και να μην προτιμούμε να παραμένουμε βολεμένοι σε αυτά.
- Σε μία σχέση που αντιμετωπίζει κάποια δυσκολία, η διακοπή επικοινωνίας ή ακόμα και η διακοπή της ίδιας της σχέσης μπορεί να είναι ενέργειες που θα μας δώσουν τη δυνατότητα να δούμε τα πράγματα αλλιώς, πιο ουσιαστικά. Η διακοπή σχέσης δεν σημαίνει άρνηση σχέσης.